२० सर्गः स्नाहीत्यादि। श्लोकद्वयं मिश्रेण व्याख्यातं स्नाहि स्नानङ्कुरु
ज०म० ततः कायशुद्ध्यर्थं सदनुपहतपञ्चगव्यमद्धि भक्षय हुझल्भ्यो
हेर्द्धिः गोरेतानि गव्यानि सर्व्वत्र गोरजादिप्रत्ययप्रसङ्गे यत्
पञ्चगव्यानि समाहृतानीति पात्रादिदर्शनान्न ङीप् ततः पवित्री
कृतकाया सन्दीप्ते पावके हविर्जुहुधि ततः स्वामिनं गन्तुमनुष्ठित
देवकार्य्या सती त्वमालिम्प समालभस्व ततोनिवस आच्छादय
वसआच्छादने अदादित्वाच्छपोलुक् धातुसकारस्य परगमनं
ततोधूपाय धूपितमात्मानं कुरु धूपेरायप्रत्ययः आविध्य च
स्रजं मालां शिरस्याक्षिप्य व्यधताडने श्यनि ग्रहिज्यादिना संप्र
सारणं रत्नान्यामुञ्च विन्यस्येत्ययमर्थवशात् क्रियाक्रमोद्रष्टव्यः
यथा देवदत्तं भोजय स्नापय उद्वर्त्तयेति किञ्च संरोधजन्तमः
अस्वतन्त्रीकरणजं शोकं छिन्धि अपनय हैमीं शिविकां सौवर्ण
यानमारोह अधितिष्ठ सर्व्वत्र भर्त्तुर्नियोगकरणे लाट् तामा
रूढा द्विषां मनोरथान् हृदये स्थितानभिप्रायान् जहि
नाशय हौ परतोहन्तेर्जः॥ ११॥ १२॥

भ० स्नाहीत्यादि। स्नाहि स्नानं कुरु ततोऽनुलेपनं चन्दना
दिना कुरु लिपिर्मुचादिः धूपाय आत्मानं धूपाश्रितं कुरु धूप
तापे कमऋतोगुपूधूपेत्यायः विवस वस्त्रं परिधेहि वसलङ्
स्तृतौ स्रजं मालाञ्च आविध्य परिधेहि व्यध्यौताडे आङपूर्व्वः
परिधाने ग्रहस्वपाद्योरिति जिः रत्नानि आमुञ्च परिधत्स्व
सन्दीप्ते पावके हविर्जुहुधि हुझसोहेर्धिः॥ ११॥